

Áldás – Békesség Tisztelt Ünneplő Testvéreim!

Svédországból érkeztem a mai ünnepi alkalomra a Nyugat-Európai Magyar Református Lelkigondozó Szolgálat világi elnöki minőségében annak az Európaszerte - hovatovább 8 évtizede - szolgáló magyar református sokszínű szórványközösség nevében, melyet 1944-es egyházi felhatalmazásával áldott emléké Ravasz László püspök, a Magyar Református Egyház Egyetemes Konvent lelkes elnöke hozott létre és lelkesi elnöktársammal ill. titkárunkkal együtt testületileg képviseljük. Idejövetelünk célja a Kárpát-medencén túli nyugat-európai magyar reformátusok összeartozása jeléül áldáskívánás és emlékezés a párizsi 95 esztendő magyar református ünneplő közösség köszöntése.

Ünneplő Gyülekezet! Életünk szerves része az emlékezés, történjék az akár nagy jelentőségű nemzeti tragédiáink évfordulóinak helyszínén, vagy az anyanyelvi igeszolgálat megtartásáért folytatott hősi küzdelem bástyáján. Párizs kivételesen hálás főhajtást érdemel, hisz a küzdelem itt hűségvilági órállók áldozatos szolgálatával folyik: had nevesítsem Heddadné Annamáriát – aki immár negyed évszázada helyben élő hivatásos pásztor nélkül küzd. Nem az elmúlásért, hanem tisztelgünk a Kárpátok bér-cein túl minden nemzetnek szóló örömhír előtt azért, hogy az Íge Károly Gáspár alapján anyanyelvünkön folyamatosan hirdettetik.

Kedves Testvérek! Kérdezhetnénk megérdemeljük ezt? Alázattal és bűnbánattal ismerjük el: aligha. De kegyelemből hit által tartott meg Isten és ránk bízta hitvalló elődeink és felmenőink reformációs hűségét. Sőt feladatot is ruház ránk a hétköznapok apró, és természetes mozzanataiban: nem látványos hőstetteket vár, hanem jócselekedeteket. Vállaljuk létünket a megtartó Isten dicsőségére, gyülekezetünk javára! Hogyan? Egymásért örömmel imádkozva. Netán Párizsba kirendelt palástos szolgálattevőért – vagy a gyülekezet tisztség-viselőiért: a jelen és a jövő nemzedék szórványban élő hitünk cselédjeiért! Egymásért Európa-szerte és a Kárpát-medencében. Mert a bátorító, szeretetteljes imának ereje van, hatalma a simogatásnak vagy a kedves mosolynak. A Krisztus elválaszthatatlan szeretetében azután minden szükséges megadatik. Ahogy jó 2½ ezer éve Jeremiás próféta jövendölte "*Mert csak én tudom, mi a tervem veletek - így szól az Úr: békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.*" Jerem. 29,11. És ennek folytatása a Ti feladatok egyen egyenként. Ilyen jövőképre mondjunk mindörökké Áment